Ч. 240. Середа 8 падолиста (26 жовтня) 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Комунікат правительства

о реформі виборчій.

Дня 3 с. м. відбувала ся у Відни конференция членів міністерства, на котрій раджено з одної сторони над становищем правительства і поступованєм властий супротив уличних демонстраций в справі загального права голосованя, з другої сторони над становищем правительства супротив реформи виборчої, а вислідом тих нарад був слідуючий комунікат, який появив ся в Wiener Abendpost:

„Палата послів підчас послідної своєї сесиї займала ся майже виключно справою реформи права виборчого, а хто не обмежив ся лиш на формальний вислід голосованя, лиш слідив пильно за ходом дебати, міг набрати враженя, що давний засадничий опір против далеко сягаючої зміни основ дотеперішного права виборчого до Ради державної значно ослаб, і що настрій парляменту як і найбільшої части публичного мнїня нинї значно прихильнїйший для якоїсь реформи. Правительство не могло недобачити того факту і мусїло, чим більші суть сумніви і трудности, які стрічає в Австриї практичне переведенє жаданя безпосередного, загального і рівного права виборчого, заняти ся тим скорше і основнїйше питанєм, під якими услівями можна би вгодити бажаню реформи виборчої, відповідаючої станови публичного розвою. Не треба також і то спускати з ока, що тоті бажаня знайшли деяку підпору в подіях в других державах.

В Австриї не розходить ся о ужитє якоїсь простої формулки, противно, треба увзгляднити всїлякі точки погляду, скоро перехід не має бути сполучений з занадто великими політичними потрясенями. Єсть то робота, котра вимагає як найспокійнїйшої і найзрілїйшої розваги; доказом того ті многі ріжнородні проєкти, які зі взгляду на практичне уладженє подробиць піднесли навіть безусловні прихильники загального, рівного і безпосередного права виборчого. Передовсїм єсть для сеї роботи одно конче потрібне: спокій публичного житя, бо підчас пристрастного руху народного не можна тої роботи виконати. Події з послідних тижднїв, особливо же події у Відни, вимагають конче того, щоби на сю обставину вказати з цїлою вагою і звернути увагу тих, що домагають ся найсильнїйше далеко сягаючих рефом, що судьба тих реформ спочиває по части також в їх руках.

Коли правительство зважає на то, щоби жаданє відповідаючого часови переобразованя права виборчого піддержувати і довести до єго сповненя, то оно обовязане також задля будучої зміни публичного права не допускати до нарушуваня публичного порядку і спиняти опір против законів, який проявив ся в послїдних часах. Правительство не буде ставити нїякої перепони політичному рухови: анї обговорюваню в часописях, анї на зборах. Політична аґітация в користь ідеї реформи права виборчого нехай розвиває ся без перешкоди в межах закона. Але з другої сторони не сьміє нїчо діяти ся, що мало би в наслїдках неспокій і розрухи. Насильства і нищенє, опір против публичного порядку мусять устати, і правительство готове всїма законними средствами виступити против такого поступованя, що приносить шкоду публичному житю і понижає повагу держави. Кому розходить ся о політичний розвій, о дальше вноображуванє конституцийного права, о розширенє права виборчого, той буде сим цїлям найлїпше служити, коли ужиє всего свого впливу, щоби спиняти події, які на загальний жаль діяли ся тому недавно. Лежить то в інтересї тих кругів народних, що бажають реформи, дати своїм поведенєм доказ, що они під кождим взглядом суть політично зрілї — навіть і для нового права виборчого. Парлямент, а не улиця тим місцем, де о тім має ся рішати.“

---

16)

Король диямантів

(З анґлійского — Ришарда Марша).

(Конець).

10.

Історня убитя пана Дункана Ротвеля була коротко така:

Чоловік, котрий оженив ся з господинею готелю і від того часу наробив в єї голові такого заколоту, мав, як опісля виявило ся, більше назвищ. Яке було єго дійстне назвище, нїколи не вияснило ся. Та назва, під котрою він якийсь час в однім крузї людий був найлїпше знаний, звучала: король диямантів. Він був головним справником найбільших крадежий диямантів, о яких від многих літ широко говорено. Джон Гартон переховував крадені ним річи.

Довгі лїта були оба ті злочинцї найщирїйшими приятелями, так сказати би дві душі одна гадка, доки і тут не вмішала ся женщина.

То була женщина, котра виступила в тім оповіданю яко пані Лясель-Тревор, але котра в дїйстности мала трохи звичайнїйше назвище Амалїї Мартен.

Чоловік, котрого я, аби оминути двозначности, буду називати дальше Барнесом, вирипув в єї житю як єї злий дух. Обоє жили досить довгий час разом, не побираючись. Імовірно та женщина тодї була також в безнастаннім страсї перед ним. Бо він мав свій власний спосіб поведеня з женщинами і було зрозумілим, що єго гіпнотизуючий вплив робив єго у них радше зненавидженим як милим.

У тої женщини на примір завів він так, що кождого понедїлка усипляв єї гіпнотичним сном і так полишав єї саму дома, доки не вернув і доки не удало ся єму привести єї знов до сьвідомости.

Она з часом перенесла свою любов на Джона Гартона; Барнесови саме тодї удав ся щасливий подвиг.

Читателї може ще пригадають собі о сенсацийній пригоді, яка обговорювала ся всїми часописями, коли пропав без слїду весїльний убір ґрафинї Кравлей. Наш Барнес вийшов з дому Кравлеїв тяжко обвючений тими нечувано цїнними диямантами.

Амалїя Мартен намовила Джона Гартона, аби він від Барнеса ті диямапти відокрав, коли в тім случаю могла бути бесїда о відкраденю. Она жертвувала єму диямапти дармо, під услівєм, що він возьме і єї за свою. В хвили слабости уляг він покусї і згодив ся на єї предложенє. Але на нещастє зловив Амалїю Барнес в хвили, коли мала утїкати. Она хотїла увільнити ся в той спосіб, що пробовала Барнеса пробити ножем; однако заки ще всиїла перевести свій намір, підпала єго страшній гіпнотизуючій силї.

Коли она попала в сон, відрізав він її руку, котра хотїла єго убити. Обудивши єї, показав їй з глумом, що зробив. Повна ненависти і розпуки, присягла привести єго перед суд, хоч би то мало грозити і їй як найгіршими наслїдками. Она вічними своїми погрозами так затроїла єму житє, що він уважав найлїпшим утечи в сьвіт за очи.

В часї тої утечи наткнув ся він случайно на той в кутї положений готель, де він сейчас представив ся господини під назвищем Барнес. Він добре знав, що й єго добрий приятель і єго любка стояли разом против него і сказав собі, що серед таких обставин той мало відвідуваний готель буде для него найлїпшим прибіжищем, доки не надійде догідна пісня єго гадки пора, аби почислити ся з тою парою.

Але тут починає ставати історня дуже дивною; она продовжає ся при найдивнїйших обставинах, які в дїйстнім житю не рідші як в повісти.

Так названий Барнес мешкав в своїм рухливім житю у всяких можливих місцевостях, а між иншими завадив також мимоходом і о Дельбору. Чуючи случайно про якогось Джемса Савтема, що перед ним там мешкав, прибрав він собі не надумуючось то імя, котре було сак само добре, як кожде инше, але єму крім того давало ще свого рода запоруку о стілько, що єго деякі злодійскі штучки можна було зложити і на правдивого Джемса Савтема замість на него.

Джон Гартон жалував зради на своїм

Сойм краєвий.

Вчера відбули ся два засіданя сойму; одно ранїшне, друге вечірне. На ранїшнім засїданю відчитано насамперед ряд внесень та інтерпеляций, а між сими послїдними: пос. Шведа в справі даваня запомоги резервістам з фонду таке войскових; — пос. Поточка в справі частої зміни книжок шкільних; — дра Олесницкого в справі виборів громадских в Михайлівцї, борщівского повіта і в справі видаваня метрик в дочерній церкві ОО. Василиян в Михайлівцї.

По приступленю до порядку дневного промавляв перший о. Богачевский, котрий жалував ся передовсїм на лихе вивіноване учителїв народних, доказуючи, що шкільні терцияни знаходять ся в лїпшім положеню. Дальше жалував ся бесїдник на упослїджене народу руского під взглядом шкіл народних, числа учителїв рускої народности і рускої мови яко викладової. Бесїдник критикував уклад руских підручників шкільних та обговорював справу семінарий учительских. Наконець заявив бесїдник іменем своїм і своєї партиї, що будуть голосувати против внесень комісиї шкільної. — Пос. бар. Адольф Бруницкий домагав ся введеня в семінариях учительских в ширших розмірах науки господарства рільного, устроюваня частих курсів садівничих і доповняючих курсів рільничих. Наконець домагав ся ще бесїдник, щоби власти шкільні звертали пильнїйшу увагу на спосіб виконуваня по селах примусу шкільного. На тім закінчило ся передполудневе засїдане.

На вечірнім засїданю вела ся дальше дискусия шкільна. Насамперед віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Плажек відпирав закиди піднесені, в промові пос. Богачевского в справі поступованя властий шкільних з учителями народними. Опісля промавляли гр. Стадницкий і др. Ґломбіньский а сей послїдний клав вагу на то, що школа народна єсть за мало національна, що кладе ся велику вагу на науку німецкої мови зі шкодою польскої мови і лїтератури. Опісля полемізував сей бесїдник з виводами пос. о. Богачевского і гр. Стадницкого. — Пос. Абрагамович поставив внесене на замкнене дискусиї і вибрано ґенеральних бесїдників Стапіньского против а Козловского за.

Перший з бесїдників говорив широко про хиби в нашім шкільництві а пос. Козловский полемізував зі Стапіньским а відтак з великим гумором і серед загальної веселости критикував читанки шкіл народних, відчитуючи з них поодинокі уступи. Вичисляючи заголовки уступів в читанцї, прийшов і на Будапешт. Тодї відозвав ся пос. о. Пастор: А єсть там що й про Феєрварі'го?... Наконець слїдували ще дуже довгі фактичні спростованя, в котрих промавляли посли: о. Пастор, Михаловский, о. Богачевский, Сколишевский і Стапіньский. На тім закінчило ся засїдане о пів до першої в ночи.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Аґітация за реформою виборчою. — Подїї в Росиї.

„N. W. Tagblatt" доносить, що Рада державна буде склинана на день 28 с. м. і що зараз на першім засїданю промовить президент мінїстрів бар. Ґавч та вияснить становище правительства в справі реформи виборчої.

З ріжних сторін нашої держави доносять о манїфестациях, які відбувають ся в користь реформи виборчої. В Лїнцу відбула ся вчера манїфестация социялїстична, а в походї взяло участь яких 5000 людий з червоним прапором. Депутация робітників ходила відтак до маршалка краєвого д-ра Ебенгоха та до намістника Гандля і вручила їм петицию жадаючу реформи права виборчого до парляменту і сойму на основі загального права голосованя. Намістник заявив, що після єго погляду розширене права виборчого на тих, що єго нинї не мають, єсть справою, котру годї усунути з порядку дневного. Трудність лиш в жаданю рівного голосованя. — Подібні збори відбули ся вчера також в Інсбруку, Зальцбурзї, Тїшинї і Триєстї.

Поволи показують ся вже зміни в росийскім мінїстерстві. Цар приняв димісию мінїстра справ внутрішних Булиґіна, а управу мінїстерства поручено поки що помічникови мінїстра Дурново. Неясною єсть лиш вість, що ґр. Вітте іменований президентом ради мінїстрів. Чи має се значити, що тота рада мінїстрів переобразує ся на кабінет мінїстрів, чи може, що лишить ся все по давному? Ґенерал Трепов поки що ще лишає ся, але й він має уступити. Трепов єсть нинї найбільше зненавидженим чоловіком в Росиї і всї партиї майже без виїмки домагають ся єго усуненя. Революцийний комітет робітничий, котрий змусив навіть ґазети оголосити проґраму революцийну, домагає ся найенерґічнїйше усуненя Трепова.

Поволи вертає вже спокій в Росиї і може би був вже давно настав, як би не полїция та не реакцийна партия, котра орґанізує формальну контрреволюцию. З Вятки н. пр. доносять, що там реакцийні манїфестанти ходячи по містї в процесиї з портретом царя, напали на інтеліґенцию і многих тяжко побили або й убили. В многих містах тревають дальше або вибухли нові погроми жидів. В Іркутску треба було завести воєнний стан. На Кавказї лютить ся революция і рівночасно расова борба. Контрдемонстрантів в Баку побили узброєні в карабіни моряки каспійскої фльоти, а войско розброїло відтак моряків.

Новинки.

Львів, дня 7 падолиста 1905.

— До VII. кл. ранґи посунув управитель Мінїстерства віроісповідань і просьвіти між иньшими професорів шкіл середних: дра Йосифа Лїмбаха і Болеслава Шомка в ґімназиї Франц Йосифа у Львові; дра Альберта Ціннера в ґімназиї II. у Львові; Івана Цалчиньского і Франца Солтисіка в I. ґімназиї в Ряшеві; Станислава Шнайдера в V. ґімназиї у Львові; Володимира Шухевича в I. школї реальній у Львові.

— Конкурс. Отсим розписує ся конкурс на посаду директорки в товаристві жіноча спілка промислова „Труд" у Львові. До чинностий директорки належить ведене справ товариства взагалї. Близші поясненя уділить дирекция. До письменного зголошеня належить долучити: метрику, короткий опис житя і сьвідоцтво дотеперішного занятя. Петентки, котрі працювали вже в подібних інтересах, які веде „Труд", будуть мати першеньство. Знане рускої мови в слові і письмі конечне. Услівя взагалї користні. — *Дирекция.*

— Ц. к. Адмінїстрация податків у Львові оповіщує: По мисли § 184 закона з дня 25-го жовтня 1895 подає ся до загальної відомости, що зачислене податників податку особисто-доходового округа оцїнкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих зістало переведене і що дотичні списи виборців виложені будуть до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адмінїстрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II. п.) від години 9—1 перед полуднем від дня 11 падолиста с. р. почавши через 8 днів, т. є. до включно 18 падолиста с. р. Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного 8-дневного речинця на руки адмінїстрациї податкової; зажаленя ті не здержують однак дальших чинностий урядових а іменно відбутя важних виборів. Право перегляду згаданих списів прислугує лиш особам до плаченя податку особисто-доходового в оцїнковім окрузї Львів-місто обовязаним, виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надužитя по мисли § 246 покликаного закона будуть карані.

— Комітет будови бурси в Бережанах видав відозву, в котрій сказано: В Бережанах є доси дві бурси. Руска Бурса має невеличку реальність обдовжену пятьма тисячами корон і удержує 63 учеників. Селяньска Бурса товариства педаґоґічного дає приют 33 хлопцям. Десятки

приятели вскорі по тім, як єї допустив ся. Або спкривив собі в той спосіб придбану Амалїю, або она не могла єму заступити на будуче розумного і такого хитрого приятеля, котрого всїляких видумок і штук почало єму чим раз більше недоставати.

Він постановив знов помирити ся з своїм роваришем і в тім намірі велїв він помістити звістне оповіщене в часописи.

Тому очивидно не можна було дивувати ся, що коли ново упечений пан Барнес в своїм урядї кельнера почув, як я вимовив імя Джемса Савтема, погадав собі не що инше, лише що полїция за ним глядає і длятого як найскорше щез без слїду. Амалїя Мартен, сама зрадниця, була дуже недовірчива і вскорі викрила, з якими намірами носив ся Джон Гартоп, що-до свого товариша званя. Ще в ночи, заки він вибрав ся до Льондона, счинила ся між обоїма велика суперечка.

Она без єго відома поїхала за ним в найбільшім роз'ярению і то певна річ, що так само страх як і ненависть пхнули єї до того нещастного учинку, що убила свого невірного приятеля.

Обставина звістна їй з часописий, що в готели був в часї убийства другий Джемс Савтем і стояв під підозрінєм страшного учинку, привела єї на гадку, аби довершений злочин цїлковито звалити із своїх на мої плечі.

І без сумнїву було би їй удало ся мене за те привести на шибеницю, коли би не був вирину в послїдній хвили фальшивий Джемс Савтем як мій спаситель. Очевидно, що она також сховала знаряд убийства за листвою мого лїжка.

Слїдство против Амалїї Мартен, яке наведені подробиці тої історії вивело на сьвітло, тревало який тиждень. При тім сконстатовано, що убийниця терпіла на божевільність, яка у неї від часу до часу проявляла ся і підчас котрої она не могла бути одвічальною за свої дїла.

Що й ґіпнотичні досьвіди, які на ній переводив Барнес, не мало причинили ся до єї душевної недуги, не можна було сумнївати ся. Єї узнали божевільною злочинницею і замкнули в заведеню для божевільних.

Другою розвязкою тої сумної історії була обставина, що фальшивий Барнес відобрав собі житє в ночи перед страченєм в своїй вязничній келїї.

Панї Барнес продала готель і кудись виїхала.

Що до мене самого, то я вже давно перебоків все те, що та дивна пригода мусїла очивидно менї спричинити. Справозданя процесові в часописях звернули на мене увагу одного властителя більшої банкової фірми, він виглядів мене і приймив до своєї служби з доброю платнею і на тій посадї остаю я доси на повне вдоволене мого хлїбодавця.

подань о приняте відкинено в обох бурсах для недостачі місця і фондів. В Бережанах повинні станути доми для бурс гідні Бережанщини. Вважаючи справу бурс пекучою потребою нашого округа, зьвязали ми комітет, котрого цілию есть збирати складки на обі інституциї. Побіч делеґатів обох товариств, удержуючих бурси, війшли до него виднійші люди з повітї бережаньского, підгаєцкого, рогатиньского, перемишляньского і бобрецкого з правом кооптациї. Пора зачати. Братя, бо время є люте! Весною 1906 року зачне ся будовати, побіч істнуючого вже дому, камениця на приміщене 200 учеників. На се треба нам яких 300.000 корон. Вс. Отцї духовні і Вп. Учителї спішили вераз з помочию обом бурсам. Ми маємо повну надію, що і дальше не забудете подати нам помічну руку та пригадати селяньству при всяких нагодах, що оно в першім ряді має обовязок дбати про свої діти. До Тебе звертаємо ся, нечисленна решто сьвітскої Інтелїґенциї. Пособи меншій братиї! Всї члени рад громадских і повітових нехай памятають про нас при укладаню буджетів. Ми сьвято є пересьвідчені, що Бережанщина поставить ся і покаже, що подбає про молодїж руску і постарає ся о удержане та відповідне приміщене для неї! Але Ти, Інтелїґенцие, котра вийшла з бережаньскої ґімназиї, не опустиш нас напевно, розсипана по цїлім краю прибудеш до Бережан сего року на столїтний ювилей істнованя Твоєї школи. Пригадаєш собі при тім сьвятї, що колись сїдало на 35 учеників до матури по 23 Русинів. Пригадаєш і поможеш нам так, щоби настали від тепер красші часи. Ласкаві датки, взглядно декларациї просимо висилати на руки Гринька Бобяка, учителя ґімназиї і директора тов. кредит. „Надїя" в Бережанах або складати на руки делеґатів в дотичних повітах. — *Бачиньский Никола* професор ґімназиї в Бережанах, *Бобяк Гринько* учитель ґімназиї в Бережанах, *Городецкий Стефан* парох в Вербилівцях і декан рогатиньский, *Дуткевич Петро* емерит. проф. ґімназиї в Бережанах, *Лотоцкий Анастазій* парох в Тростянци і декан підгаєцкий, *Пеленьскій Андрій* парох в Книгиничах, *Свистун Павло* парох в Козовій і містодекан бережан., *Соневицкий Михаїл* шамбелян папского престола і катехит ґімназиї в Бережанах, *Танчаковский Алекс.* парох в Дунаєві і декан нараївский.

— **Про страшне нещастє** доносять до „Дїла": В Малковичах коло Городка знищив пожар шість селяньских загород в ночи 2 с. м., при чім став ся такий траґічний случай, що чотирох людий утратило житє. Именно господар Василь Лакота, в котрого хатї счинив ся огонь з незвістної причини, хотївши уратувати свої дїти, викинув найстаршу дївчинку через вікно і уратував еї, але друге дитя, так само викинене, упало під загату і там згоріло. Відтак ухопив на руки два що йно охрещені хлопцї-близнюки, та вже не встиг з ними утечи з хати, бо зі всїх боків обхопив его дим і полумінь. Так по приrашеню огню найдено его згорілого на вуголь разом з дїточками, а жінка також так сильно попекла ся, що нема надїї удержати еї при житю.

— **Капітан ґенерального штабу** ґр. Шептицкий, бувший австрийский відпоручник войсковий в армії ґен. Куропаткина а опісля Лїневича, вернувши з Манджуриї, перебуває у Львові.

— **Пожарний „Сокіл" в Мшанци,** гусятиньского повіта, засновано на статутї львівского „Сокола". Намістництво вже затвердило статут. По нинїшний день завязало ся 235 філїй львівского „Сокола".

— **Крадежі.** Челядник різницкий Юліян Петрушевский витягнув оногди п. О. з кишенї золотий годинник вартости 200 корон. Злодїя прихоплено на крадежи і віддано до арешту, але годинника вже від него не відобрано, бо він передав его зручно свому спільникови. — Міна Бавмвольшпінерова з Хирова повідомила телеґрафічно львівску полїцию, що якийсь мужчина середного росту з чорними очима і пабородами, украв її 400 корон готївкою і книжочку каси ощадности в Добромили на 400 корон.

— **Удавив ся бараболею.** З Долини доносять: Минувшої середи стала ся в нашім місті сумна пригода. Тутешний листонос Тичиньский при їдженю удавив ся бараболею. Брак скорої помочи лїкарскої прискорив смерть нещасливого.

— **Живцем згорів.** З Миклушович коло Більска доносять: 27-лїтний Кароль Монїкель, електротехнїк фірми „Ціппер і Син" в Миклушовичах не згасивши сьвічки, стоячої на стільци коло лїжка, заснув. Мабуть в снї перевернув сьвічку, а від еї полуміни зачала постїль тлїти. Сусїдка Монїкля зачула в ночи дим а коли вбігла до его помешканя, побачила его на тлїючій постели вже неживого, покритого многими ранами від попеченя. Нещасливого в безпритомнім станї віднесено до шпиталю в Більску, де мимо всякої помочи лїкарскої небавком помер.

— **Пригода в пригодї.** В блаватнїй торговли М. Лїсса при ул. Сербскій ч. 4 дав ся вчера почути сильний запах ґазу. Завізвано длятого робітника з ґазівнї, Шотта, котрий відкрутив зелїзну рурку, що від стелї переводить ґаз до звисаючого пальника, і приложив запалений сїрничок, щоби переконати ся, звідки ґаз виходить. В тій хвили настав вибух ґазу і займили ся барханові річи, що висїли на стели, а робітник ґазовий втїк. Лїс приставив тодї драбину і хотїв здоймати річи зі стелї, але зробив то так неосторожно, що упав з драбини і зломив собі ногу. Завізвано зараз поготівлю ратункову, а тимчасом полїциянт при помочи прохожих угасили огонь.

— **Намірене самоубийство.** В шинку Табака при ул. Вірменьскій випила вчера вечером Ангеля Б., жінка канальника, лїт 22, квасу карболевого з румом. Поготїля ратункова відставила еї до шпиталю. Причиною самоубийства було, що посварила ся зі своєю сестрою.

† **Померли:** о. Емануїл Рошкович, руский катихит і учитель руского язика в унґварскій ґімназиї на Угорщинї дня 29 жовтня с. р., в 56-ім роцї житя а 28-ім сьвященьства. Покійний видав кілька творів релїґійного змісту писаних по руски; Евгенія з Шавалів Кинашева, жена греко-кат. пароха в Ріпневі, дня 5 с. м. в домі своїх родичів в Полтві.

Телеґрами.

Прага 7 падолиста. Намістництво покликуючись на комунїкат правительства оголошений в „Wiener Abendpost", видало відозву, в котрій остерігає перед таким поступованєм, яке не має нїякої звязи з реформою а есть лиш насильством, бо в противнім случаю мусїло би правительство взяти ся до найострійших средств. Відозву ту розлїплено по улицях і оголошено в надзвичайних додатках.

Триєст 7 падолиста. Около 1500 осіб ходило вчера улицями і демонстрували в користь загального права виборчого. В інспекторатї полїциї повибивано вікна. Полїция арештувала кількох людий а у одного з них знайшла штилет.

Петербург 7 падолиста. (Пет. Аґ.) Насцївші вчера з провінциї вісти доносять, що там настало успокоєне.

Тифліс 7 падолиста. Вчера устроїли революционїсти і партия реакцийна манїфестацию у Владикавказї. Прийшло до бійки, в котрій з обох сторін стрїляно; згинуло 4 особи, а кільканайцять есть ранених.

Одеса 7 падолиста. Консулї францускийі нїмецкий зажадали від своїх правительств присланя кораблїв для оборони французских і нїмецких горожан від анархії, яка настала в Одесї.

Гельзінґфорс 7 падолиста. Сенат одержав порученє оголосити сейчас знесенє цензури і виготовлене закона о свободї праси, зборів і товариств. Закони тї мають бути виготовлені аж до часу, коли збере ся сойм.

Берлин 7 падолиста. Приїхав тут вчера король Альфонс; на двірци повитав его цїсар Вільгельм.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаемо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. І.—469.

Ісерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за ескoнтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер“ своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 **літ**; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра“.**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тільки **члени обезпечені в „Днїстрі“.**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділив „Днїстер“ на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	1,783.673 К	Позички уділені	1,616.402 К
Уділи членьскі	139.117 К	Цінні папери	123.627 К
Фонди резервові	26.576 К	Льокациї	169.456 К
		На рахунку біж.	81.968 К

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).